шлавашъ сыне нашъ! да е чувствовала душата ны, като пріахме твоето послание, и разумехме защо си стигналъ благополучно, оу прехвалнаго града Киена — а найпаче же защо си почналъ да послѣдувашъ прилѣжно, преполезніи, просвѣтителніи, и наставителните си, добронравніи навки. Прочее ся радваме и веселиме, за твоето добро впатствованіе. Попечися оубо, да ны незасрамишъ съ нѣкое неприлично докарваніе, за даса именуваме.

Искреннооусердніи твои родители,

Елица и Марко.

За смѣсителнаго образа.

Когато ся содержава посланіето ны, отъ много, и различніи причини, тогда ся нарича: смѣшенное на което е невозможно чина даса опредѣли. Каквото на перворечніите. Обаче искуството на посланописателя, и остроумието, ще положи въ чинъ, многіите причины въ настоящій образъ, сирѣчь: достословната причина, первомъ, и послѣ другіите порѣдомъ, накасо и скрайноавственно.

Вашему благородію смиренно кланяюся!

Послѣ должното моѐ поклоненіе, являвамся предъ вашето благородіе съ крайна та си душевна скорбь, за знаемото моѐ состояніе, защо многажды ми си ставалъ предстатель, и скорый мой помощникъ. Моля же и нынѣ да не ся лиша, твоето заступленіе, и богатодателнаго твоего дара. — Защо братъ ми Георгіи оувѣряваме вы, защо послѣ мало времѐ, ще совершѝ